

Musikmiljøet skærper tonen mod DR

Af EIGIL PAGH

Den danske musikbranche føler sig misrøgtet og vil indlede retssag mod DR.

Foreningen Danske Populærautorer har taget skridt til en retssag mod Danmarks Radio. Foreningen vil ikke længere finde sig i, at radio og TV bruger musik uden at kreditere tekstforfattere og komponister ved navn.

Retssagen skal ses i sammenhæng med et meget anstrengt forhold mellem danske musikskabere og de landsdækkende radio- og TV-kanaler. Den danske musikbranche føler sig misrøgtet. De nyeste tal fra komponisternes sammenslutning, KODA, dokumenterer, at andelen af udenlandsk musik i radioens P3 er steget fra 66,5 procent i 1991 til 79,5 procent i 1993. I DR og TV 2 er udlandsprocenten samlet steget fra 62 procent i 1991 til 70 procent i 1993.

»Den manglende kreditering kan vi gøre noget ved,« siger bestyrelsesmedlem Bente Frithioff Kawa fra Danske Populærautorer, der er en forening af komponister og tekstforfattere fra mange genrer. »Vi har gang på gang meddelt Danmarks Radio, at vi ikke vil finde os i, at man bruger musik uden at nævne tekstforfattere og komponister, som man er forpligtet til.

Nu vil vi ikke længere gentage klagen. Vi kører en retssag på problemet, og vi har bånd med konkrete eksempler på misbrug.«

En vis procentdel

Når det gælder spørgsmålet om fordelingen af dansk og udenlandsk musik i radio og TV, kan de danske musikskabere indtil videre kun appellere til en ændring.

»Den manglende markedsføring i radio og TV er simpelthen *problemet* for os,« konstaterer Bente Frithioff Kawa. »Vi mener, at det burde være fastlagt ved lov, at licensfinansieret dansk radio og TV skal anvende en vis procentdel dansk musik. Det er påfaldende, at lokalradioerne spiller mere dansk musik end DR, men i lokalradioerne er det i høj grad lytterne selv, som vælger musikken.«

Seer-lytterbarometret

Medlemsbladene KODA-Nyt og Ord & Toner fra Danske Populærautorer beskæftiger sig i december-numrene begge med problemet.

Formanden for Danske Populærautorer, Henrik H. Lund, konstaterer således, at det udenlandske repertoire breder sig som flyvehavre på bekostning af danske ord og toner.

Tekstforfatteren og formanden skriver i et langt indlæg bl. a.:

»Vi taler så meget om vor skrøbelige nationale egen-

**- OG NU TIL NOGET
ÉTHUNDREDE PROCENT DANSK !**

Tegneren Franz Fuchsel har i Danske Populærautorers blad, Ord & Toner, leveret dette bidrag til debatten om brug af musik i radio og TV

art - ikke mindst når det gælder danske kompositioner og tilknyttede tekster. Vi prøver med jævne mellemrum at slå til lyd for mere sollys og bedre muld til bl.a. de magre vækstbede i den del af kulturlivet, vi repræsenterer. Men det er som om, det er ganske andre værdier, der tæller for de styrende programmedarbejdere - ikke mindst ved Danmarks Radios P3!

Folk skal ha', hvad folk vil ha'! Og hvis bare seer-

lytterbarometret er stigende, så er alt godt. Alt er godt, når de internationale megastjerner buldrer frem med deres - indrømmet - ofte fremragende, iørehængende hits.«

Markedsføringen

Problemet forstærkes af, at der produceres dansk musik i et omfang som aldrig tidligere. Men det amerikanske repertoire med en markedsføring, som danske pladeselskaber ikke har no-

gen chance for at konkurrere med, er GRAMEX-frit. Det er ikke belagt med nogen afgift til kunstnerne og dermed billigere at spille end danske plader. Henrik H. Lund kalder det en både grotesk og konkurrenceforvridende kendsgerning.

Det danske musikmiljø øjner en vis lysning i en ny overenskomst mellem Dansk Musiker Forbund og Danmarks Radio. Overenskomsten betyder, at når DR udsender et eller enkelte numre fra en live-optagelse, skal der ikke længere betales for *alle* numre på live-optagelsen - kun for det anvendte materiale.

Den nye aftale skulle indebære, at DR får råd til at sende mere dansk musik. P3's kanalchef, Palle Aarslev, har i bladet Musikeren udtrykt sin glæde over aftalen med disse ord: »Perspektivet er naturligvis, at vi i P3 kan blive en af fødekæderne til flere danske pladeudgivere som en musik- og kulturpolitisk modvægt til den multinationale musikindustri, og det finder jeg både rigtigt og nødvendigt.«

Men der er meget lang vej til, hvad det danske musikmiljø vil betragte som en ideel fordeling. Som Henrik H. Lund konstaterer: »Vi må slå et slag for det danske. Vi må gøre fælles front mod negligeringen og ligegyldigheden over for den danske musik- og sprogtonen.«